

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἀποσπασμα ἐπ' ἐπιστολῆς τοῦ Κυρίου Ἀ. Ζαΐ-
μη. Ἀπὸ Διάσελον Ἀλωνίστενας.
Τὴν 13 Αὐγούστου. 1825.

Ὁ Πασσᾶς, καθὼς ἤξεύρετε, ἀφῆσας ἑρεῖς
χιλιάδας εἰς Τριπολιτσάν, ἀπέβρασεν εἰς τὸν
καμπὸν τοῦ Λεονταρίου, καὶ κατεσκήνωσεν εἰς
τὸ χωρίον Ἰσαρί. ἐκεῖθεν ἔστειλε τοὺς ἰσπεῖς
τῆς καὶ μέρος πεζῶν μὲ ὅλα τὰ φορτηγὰ ζῶα διὰ
νὰ τὸν φέρῃ τὰ ἀναγκαῖα τῆς. αὐτὸς δὲ δια-
μένει ἐκεῖ, διὰ νὰ ἔχῃ τὰ στενὰ εἰς τὸ χεῖρ.
Ἐπολεμήθη καὶ ἐνεδρεύθη πολλάκις ἀπὸ τοὺς
Ἀρκαδίου καὶ ἄλλα σώματα. ἔχασεν ὑπὲρ
τοὺς ἑξακοσίου Ἀραβας, ἀλλὰ δὲν μετετόπισ-
σεν. Ἐκ τοῦ ἄλλου μέρους ἐνθαρρυνθέντες οἱ πε-
δινοὶ τῆς Τριπολιτσᾶς καὶ ἔχοντες τὰ νῦτα ἀ-
σφαλισμένα ἀπὸ τὰ Βέρβενα, ἐφόνευσαν καὶ
ἐξώγησαν εἰς διαφόρους συμπλοκάς ἐπέκεινα
τῶν τετρακοσίων. Ὁ Γεν. Ἀρχηγὸς ἐσχεδια-
σε νὰ πολεμήσωμεν τοὺς ἔξω τῆς Τριπολιτσᾶς
μέχρι τῆς Πιάνας ἐξαπλωμένους Τούρκους, διὰ
να τοὺς ἐμβάσωμεν ὅλως εἰς Τριπολιτσάν. ὁ
ἀφῆσάμεν ἐκεῖσε ἱκανὴν δύναμιν πρὸς πολιορκί-
αν, καὶ μὲ τὰ ἄλλα στρατεύματα νὰ κινηθῶμεν
πρὸς τὸ Λεοντάρι, νὰ ἐμποδίσωμεν εἰς τὸ Δερ-
βίνι τὴν ἐπ' ἀνόδον τοῦ Πασσᾶ, ἢ νὰ τὸν περιο-
ρίσωμεν εἰς τὸν Μεσσηνιακὸν κόλπον. Πρὸς
τῶν ἡμερῶν μὲ εἶχε γράφει, καὶ ἦλθα εἰς τὸ
Διάσελον, ὅπου ἦτον φθασμένος καὶ ἡ Ἐκ-
λαμπρότης τῆς μὲ 600 ἀπὸ Βέρβενα. ἦλθον
λοιπὸν, καὶ συσσωματωθέντες χθὲς τὸ πρωῒ

μὲ τὰ χαράγματα ἐπιτεώσαμεν εἰς τοὺς ἐχθρούς.
ἐπειδὴ ὅμως αὐτοὶ εἰς κάθε λόφον εἶναι ὀχυρω-
μένοι μὲ δυνατὰ ταμπούρια, διηρέσαμεν ἡμεῖς
τοὺς Ἑλλήνας εἰς ἀναλογούντα σώματα ὑπὸ τὴν
ἀσκήσαν διαφόρων Ἀρχηγῶν, ἵνα συγχρόνως κτυ-
πήσωμεν πανταχόθεν τὸν ἐχθρὸν. καὶ ἡ μὲν
Πιάνα τὸ χωρίον μὲ δύο ταμπούρια ἀκόμη ἔπε-
σαν εἰς τὸν κλῆρον τοῦ Κολοκατρώνη, ἐμοῦ καὶ
τοῦ Γ. Λεχωριτη. ἐπιτεσπᾶντες λοιπὸν με-
τὰ μιᾶς ὥρας μάχην ἐτρέψαμεν εἰς φυγὴν τοὺς
Ἀραβας, καὶ κατελάβαμεν τὸ χωρίον, φονεύ-
σαντες καὶ ζωγρήσαντες ὑπὲρ τοὺς 200. κα-
τὰ δυστυχίαν ὅμως τὰ λοιπὰ σώματα δὲν ἐδυ-
νήθησαν νὰ προχωρήσῃ, καὶ ἐμείναμεν μὲ
μόνην τὴν φθορὰν τῶν 200. ἐν ᾧ εἰς τὴν χθε-
σινήν ἡμέραν, σᾶς λέγω τὴν ἀλήθειαν, ἐ-
δυνάμεθα νὰ θανατώσωμεν ὑπὲρ τοὺς χιλίους,
καὶ τοὺς λοιποὺς νὰ ζωγρήσωμεν. ἐπειδὴ
διὰ τὸ αἰφνίδιον δὲν ἐδυνήθησαν νὰ συνταχθῶ-
σιν. Ἡ φθορὰ ὅμως τῶν διακοσίων εἶναι πραγ-
ματικὴ, διότι εὐρίσκονται εἰς χεῖρας τῶν Ἑλ-
λῶν διακόσια πενήκοντα μισκῆτα, καὶ
εἴκοσι ταμπούρια. Ἐπανήλθομεν αὖθις εἰς
τὸ Διάσελον, καὶ σκοπεύομεν νὰ τοὺς κτυ-
πήσωμεν πάλιν, καὶ ἴσως αὖριον τοὺς ἐ-
πιτεώσωμεν.

Ἐγχώριοι Εἰδήσεις.

Τὴν 22 Αὐγούστου. Ἀφ' οὗ ἤδη ἔγιναν οἱ
Ἕλληνες κύριοι τοῦ κανονοστασίῳ τοῦ Φραγ-
κλίου, ὡσαύτως δὲ καὶ μέρος τοῦ ἐχθρικοῦ
προχώματος, ἔσκαψαν χθὲς ὑπόνομον κάτω

τοῦ πρεσβυτέρου, καὶ εἰς τὰς δύο ὥρας τῆς νυκτὸς ἐβάλαν τὸ πῦρ. Τὴν εὐτυχίαν αὐτῆς ἐκρήξιν ἐχαιρέτησαμεν μὲ γενικὸν ἀπὸ ὅλην τὴν γραμμὴν τοῦ ἔσω ἀντιτειχίσματος τῆς φρενολογίας. Ὁ ἐχθρὸς τότε ἐμεινεν ἀσπεσῆς, καὶ εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ πυρός μας ὅθεν μὲ μεγίστην τε σπαδὴν ἠναγκάσθη νὰ ὀχυρωθῇ εἰς τοὺς πλέον ὀπισθινοὺς ἀκόμη προμαχώνας τε.

Μετὰ τοῦτο ἐβάλαμεν καὶ τὸ πυροβολικὸν μας (artillerie) εἰς ἐνέργειαν, καὶ τὴν ψιλὴν φωτιά, τὴν ὁποίαν δὲν διεκόψαμεν δι' ὅλης τῆς νυκτὸς, ἐν ᾧ οἱ Βάρβαροι θλιβεράν ἐφύλαξαν σιωπὴν. Ἀγνοοῦμεν ἐν τοσούτῳ ὁπωσίαν ζημίαν ἐπροξένησεν εἰς τοὺς ἀπίστους τῆς ὑπονομίας ἢ ἐκρήξεις.

Καὶ τὸ πρῶτ' ἀκόμη ἐξηκολούθησαν οἱ ἐχθροὶ τὴν αὐτὴν σιωπὴν. Μετὰ δὲ τὴν μεσημβρίαν καὶ ἕως τὸ ἑσπέρας καὶ τὰ δύο μέρη ἐστάθησαν ἐν ἡρεμίᾳ.

Τὴν 24 τοῦ αὐτοῦ. Ὁ ἀπὸ μέρος μας κανονοβολισμὸς καὶ βομβολισμὸς ἀνανεώθη μετὰ τὸ μεσονύκτιον, διευθυνόμενος πρὸς τὸ ὑψώμα 7ης ἐνώσεως. Ὁ δὲ ἐχθρὸς μᾶς ἀπεκρίθη μὲ μεγάλην ἀθυμίαν.

Τὸ πρῶτ' ἡσυχία ἡσυχία καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη. Ἐν φτυαρί μόνον ἴδομεν τότε νὰ μεταχειρίζονται οἱ ἐχθροὶ ἐργαζόμενοι πρὸς τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν τοῦ ὑψώματος 7ης ἐνώσεως. Ὁ σκοπὸς τῆς ἐργασίας ταύτης ἀφορᾷ τοῦλάχιστον διὰ νὰ κατασκευασθῶσι πάλιν νέα παραπετάσματα.

Τὴν νύκτα ἐβάλλθησαν εἰς ἐνέργειαν καὶ τῶν δύο μεγῶν τὰ πυροβόλα. ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ τῆς φρενολογίας, ὅστις δὲν λαμβάνει ποτὲ διακοπὴν, ἔγινε μὲ πλείονα δραστηριότητα καὶ τότε ἐφανεύθη ἐκ μέρος μας ὁ ἀνδρεῖος Χιλ. τοῦ Στρατ. Λάμπρου Βέικη Πανταζῆς ἀπὸ βόλι τῆς φρενολογίας.

Τὴν 25 τοῦ αὐτοῦ. Μετὰ τὸ μεσονύκτιον μόνη ἡ ψιλὴ φωτιά ἦτον ὡς συνήθως εἰς ἐνέργειαν.

Σήμερον ἡτομώλησεν ἓνας Χριστιανὸς ἀπὸ τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοπέδου, καὶ ἐκθέτει τὰ πε-

ρὶ τῆς τῆς 19 τοῦ παρόντος ἐξημίωσε τὸν ἐχθρὸν ὑπὲρ τοὺς 250 τοὺς μετὰ φανευμένων καὶ πληγωμένων. Τὸ πλεῖστον μέρος αὐτῶν συνίστατο ἀπὸ Ἀλβανούς, ὅλας σημαντικούς. Ὁ Ἄγος-Βασιάρχης *) ἔλαβε δύο πληγὰς, μίαν εἰς τὴν κεφαλὴν ἀπὸ βόλι, καὶ ἄλλην εἰς τὸν βραχίονα ἀπὸ βόλι. Μετὰ τὴν ἡττὰν ταύτην ἡ ἀπελπισία ἐξωγραφίσθη ἀμέσως εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ φιλοδέξου Κισταχῆ. Ἐσταζον τὰ ὀμμάτια τε δάκρυα πικρὰ, καὶ δὲν ἤξευγε τί νὰ ἀποκριθῇ εἰς τὸ στρατεύμα τε, τὸ ὁποῖον τάχα προσπαθεῖ νὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ κάθε ἐναντίον συμβέβηκος, διὰ νὰ ἀφήσῃ τὸ στρατόπεδον καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ νὰ ἀπεγράσῃ τὸν χειμῶνα, ἢ διὰ νὰ εἰπῶ, νὰ διαλύσῃ καὶ τὸ ἐφετεινὸν στάδιον μὲ καταισχύνην τε. — Ἡ ἐκρήξις τῆς προχθεστῆς ὑπονομίας ἐφένευσε καὶ ἐπλήγωσε σχεδὸν 200 καὶ μάλιστα ἀπὸ τοὺς ὅσοι εἶχον διαιρηθῇ ἀπὸ τὸν Κισταχῆ νὰ ἀνακυριεύσωσι τὸ κανονοστάσιον τοῦ Φραγκλίνου. — Ὁ Ἄγος-Βασιάρχης καὶ ὅλοι ἐν γένει οἱ Ἀλβανοὶ ἀπέκτησαν πάλιν τὸ νὰ ἔαρ τοῦ μισανθρώπου Κισταχῆ, διότι αὐτεστάθησαν γενναίως, καὶ μᾶς ἐπροξένησαν „μεγάλαν ζημίαν“ εἰς τὴν μάχην τῆς 19 τοῦ αὐτοῦ. — Ὁ ἴδιος Ἄγος ἐπεβόλησε εἰς τὸν Κισταχῆ νὰ ἀναχωρήσῃ διὰ νὰ ἀπεγράσῃ ἐν ἀναπαύσει τὸν χειμῶνα τε, καὶ μένει αὐτὸς διὰ νὰ προσπαθήσῃ, ὅσον δυνατόν, νὰ βιάσῃ τὸ Μεσολόγιον διὰ νὰ παραδοθῇ. Τὸ ὑπερέβανον ἔσανον τῆς Ἀσίας ὅμως ἐστάθη γνώμης πάντῃ ἐναντίας. καθέτι ἡ κεφαλὴ τε εἶναι εἰς κίνδυνον, καὶ ἡ φιλαυτία τε θέλει ἀτιμασθῇ ἀπὸ τοὺς ὅσοι τὸν καταφρονοῦν. Οἱ Ἀλβανοὶ ἀπαιτοῦν μεταξὺ πολλῶν ἄλλων καὶ τοὺς μισθοὺς τῶν ἀνὰ γρ. 70 τὸν μῆνα. Οἱ δὲ Γκέγκιδες ὄντες ἀπὸ τὸν Σκάνδραν πληρωμένοι, ἄλ-

*) Ὁ Ἄγος-Βασιάρχης, ὅστις ἐγγράσεν εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς Ἀλβανίας, γνωρίζει κάλλιστα τὰ συμφέροντα τοῦ τύπου του. ἔχων μεγάλην ἐπιρροὴν εἰς τὰς συμπατριώτας του δὲν θέλει βέβαια ἀμελήσῃ ὅτι ἡμπορεῖ νὰ τοὺς εἶναι ωφελιμότερον εἰς τὴν ταρτην τῶν πραγμάτων κατάστασιν.

λα θύκαια δὲν παραταίφην, παρ' ὅτι πάσχον ἀπὸ τὸν καὶ μὲν (heimweh) τῆς εἰς τὴν πατρίδα των ἐπιστροφῆς, καὶ διὰ τοῦτο θέλουν νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τοὺς τόπους των. Μόνοι λοιπὸν οἱ Χαλκιδεύειδες καὶ τινες φυλαὶ Ἀλβανῶν μένουσιν ἀκόμῃ εἰς τὸ στρατόπεδον, ἀναμένοντες εὐκαιρίαν νὰ λειποτακτήσων. Αἱ τροφαὶ ἤρχισαν νὰ ὀλιγοστεύουν· μόνον 200 κάμηλοι φορτωμένοι εἶχον φθάσει πρὸ τινων ἡμερῶν. — Ἀπὸ τὴν ἐκρηξὴν μιᾶς βόμβας, πεσοῦσθς πλησίον τῆς σκηνῆς τοῦ Κισταχῆ, ἔπεσεν ὁ δόλος τῆς σκηνῆς τῆς, ἐν ᾧ ἐν ἄλλο κομμάτι ἐξέσχισε τὸ μασεὶς ἐνὸς ἀγὰ καθημένου εἰς τὰ περίετ. Ἀλλὰχ, Ἀλλὰχ ἐφώνησαν ἀπὸ τὸν φόβον των οἱ τοῦρκαι. Μία ἄλλη βόμβα πεσοῦσα δὲν ἀπετέλεσεν ἐκρηξίν. Τὸ μέγεθος λοιπὸν τοῦ ὄγκου τῆς ἐκίνησε τὴν περιέργειαν τοῦ Κισταχῆ, καὶ ἀμέσως ἐφώνησεν. Ἀχ ὁ Γκιαούρ Τοπάλ-πασσας! ἐπώλησεν εἰς τοὺς ἀπίστους διὰ νὰ μὲ πολεμῶν τὰ πυροβόλα ὅσων ἔστειλλε τὸ Δεσλέτι εἰς ἡμᾶς διὰ νὰ πολεμήσωμεν τοὺς ἀπίστους (*) — Ὁ Κισταχῆς εἶχεν ὑποσχεθῆ εἰς τὸν Σουλτάνον νὰ κυριεύσῃ τὸ Μεσολόγγιον ἕως εἰς τὸ παρελθὸν Κηρυπιὰν μωαϊράμ. Τοῦτον λοιπὸν τὸν μῆνα ἐβαστάχθη μὲ τὰ μέσα τῶν ρετζαλίων, καὶ μὲ τὴν δύναμιν τῶν δώρων. — Ἀπὸ τὰ στρατεύματα τῶν Σαλώνων δὲν εἶναι καμμία εἰδήσις· περιμένον τὸν Μωσανούσην Σέβρανην, καὶ αὐτὸς ποτὲ δὲν φαίνεται νὰ ἔλθῃ. Ὁ Καραϊσκάκης νομίζον, ὅτι εὐρίσκεται εἰς Ἀπίνερον. — Τὸ φῶμι τοῦ στρατεύματος κατασκευάζεται ἀπὸ κριθάρι· ὅθεν τὰ ἄλογα τῶν Ντελιδῶν ἀναγκάζονται νὰ φυλάττουν ἡστέαν. Τὰ ἐφιδιά τὰ ὡσαύτως εἶναι ὅχι πλέον ἐν ἀφθονίᾳ· καθότι οὔτε ἐκ τῶν Π. Πατρῶν οὔτε ἐκ τῆς Ναυπάλια θέλουν νὰ τοῦ δίδουν. — Ὅσον ὁ καιρὸς περὶ τὸ σὺ μᾶλλον τρέμει ὁ Κισταχῆς καὶ ἀπελπιίζεται.

(*) Δὲν μᾶς πωλεῖ, ἀπατάται ὁ ὑψηλὸς τοῦ Κισταχῆς, ὁ Τοπάλ-πασσας, κάθε χρόνον, καὶ μάλιστα ἐφ' ὅσον τὰς βόμβας, κανόνια, τροφὰς καὶ λοιπὰ πολεμικὰ ὅχι· ἀλλὰ μᾶς τὰ στέλλει πάντα ἐὰν ἡ ἐξ ἀνάγκης ἐλευθερίας τῆς μεγάλης ὁψήτος τοῦ Σουλτάν Μαχμούτ.

Σημ. Ἐκδ.

Μετὰ τὴν ἐλθεσιν αὐτὴν προσθέτει τέλος πάντων ὁ αὐτόμολος, ὅτι ὅλου τοῦ ἐφεταινοῦ ἔτας ἡ ἐχθρική ἐκστρατεία διαλύεται εὐκατάτα· πρέπει ὅμως εἴτε διὰ τῆς πείνης εἴτε διὰ τῆς μαχαίρας νὰ ἀκολουθήσῃ καὶ ἀπὸ μέθης τῶν Ἑλλήνων ὀλίγη στενοχωρία εἰς τοὺς τοῦρκους διὰ νὰ ἀπολογηθῶν εἰς τὸ Ντεσλέτ μὲ Σερί.

Τὸ ἐσπέρας ἀνεγνώθη καὶ τῶν δύο μερῶν τὸ πῦρ, καὶ μάλιστα ἡ ψιλὴ φωτιά, καὶ τέτε ἐστερηθήμεν ἕνα γενναῖον ἀξιωματικὸν τοῦ Στρ. Κίτς Τσαβέλλα.

Τὴν 26 τοῦ αὐτοῦ. Ἀπὸ τὸ μεσονύκτιον ἔω, τὸ πρῶτ' ἐπεκράτει ἀκαταπαύστως ὁ τοφε-κισμός· ὁ δὲ κανονισμός καὶ βομβολισμός ἐγένετο ἐκ διαλειμμάτων.

Τὸ πρῶτ' βαθυτάτη καὶ εἰς τοὺς δύο διαμαχομένους σιωπῇ.

Τὴν 4 τοῦ τρέχοντος ἐπανηγυρίσθη εἰς Ναύπλιον ἡ ἐπινίκιος τελετὴ διὰ τὴν ἀπὸ θαλάσσης διάλυσιν τῆς πολιορκίας μας κατὰ τὰς 23 τοῦ παρελθόντος, καὶ διὰ τῆς ἀποτυχίας τῶν ἀπίστων ἐχθρῶν μας εἰς τὰς κατὰ τοῦ τρέχοντος μας ἐφόδους των. Καὶ τὰ δύο Διοικητικὰ Σώματα παρήσαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, μ' ὅλην τὴν ἀπαιτημένην παράταξιν των· ὡσαύτως καὶ οἱ Ὑπουργοὶ, καὶ πλῆθος λαοῦ. Τότε ὁ ἀειπαυμένους καὶ ἐνάρετος πτριάρχης κύριος Ἀνασ. Πολυζωίδης ἐξεφώνησε τὸν ἀνάλογον εἰς τὴν περίστασιν ἐκείνην ἐπινίκιον λόγον, οὗ τινος ἡ ἐμφασις, τὸ ἥδὺ καὶ γλαφυρὸν τῆς ἐκφράσεως, ἡ εἰλικρινὴς παράστασις, καὶ ἡ μετὰ λόγου καὶ γνώσεως τῶν πραγμάτων βαθεῖα κρίσις ἀξιῶνται τῷ ὄντι τῶν φυσικῶν προτερημάτων, ἀρετῶν καὶ γνώσεων τοῦ Κ. Ἀ. Πολυζωίδου. Παρασταίνει κατ' ἀρχὰς τὴν εἰς τὸν πέμτον ἔσ-τον χρόνον κατάστασιν μας, τὴν ὁποίαν συγκρίνων μὲ τὴν τῶν παρελθόντων ἱστορίαν, καὶ εὐρίσκων αὐτὴν χειροτερεμένην παρασταίνει τῆς χειροτερεύσεως τὰ αἷτια. — Ἀχ! (λέγει.) „πρέπει ἄρα νὰ τὸ ἐκφωνήσω; ..... ἡ μαγικὴ ἐ-„ κείνη δύναμις, ἥτις τοὺς εἴλκε πανταχόθεν τότε εἰς „ τὴν φωνὴν τῆς Πατρὸς, ἥτις τοὺς ἐέσπεσε τὸ θάρος, „ ἐνίσχυε τοὺς βραχίονάς των, καὶ τοὺς κατέστανε λέ-„ οντας ἀτρομήτους καὶ ἀκαταμαχῆτους ἐν ὑπὸν τῶν ἐχ-„ θρῶν· αὐτὴ ἡ μαγικὴ δύναμις, τὸ ἱερὸν, λέγω, καὶ

„ ἀκατάφλεκτον πῦρ τοῦ Πατριωτισμοῦ, καὶ τῆς ἀδελ-
 „ φικῆς ἐνώσεως, χωρὶς τὴν ὑπαρξίν τοῦ ὅποιου οὐδὲ νῦν
 „ ἀποκτηθῇ, οὐδὲ νῦν διατηρηθῇ ἐλευθερία εἶναι ποτὲ
 „ δυνατὸν, ἐσβέσθη ἰώρα κατὰ δυστυχίαν, καὶ εἰς τὴν
 „ σβέσιν του συνήργησαν, ὡς ποιεῖτων, τὰ κατηραμένα
 „ πάθη. — Ἰδὲ τὸν στρατιώτην αὐτὸν, ὁ ὅποιος κα-
 „ ταρχᾷ ἐτρεχει αὐτόματος, ἀμίσθωτος εἰς τὸ πεδῖον
 „ τῆς μάχης, καὶ ἀντετάττετο πλήρης ἐνθουσιασμοῦ καὶ
 „ ἀφοβίας εἰς τὰς καλυπληθεῖς φάλαγγας τῶν ἐχθρῶν,
 „ ἰδὲ τον πῶς ἰώρα χρυσοσκέπαστος ἄλλο δὲν κάμνει,
 „ παρὰ νῦν κυλῖται εἰς τὰ καταγῶγια τῆς οὐνρίας, ἥ
 „ νῦν περιφέρεται εἰς τὰς ἀγυῖας μὲ βαρβαρικὴν ἐπιδει-
 „ ξιν. Ἰδὲ αὐτὸ τὸ σμήνος τῶν νεοπλάστον Στρατηγῶν,
 „ τῶν ὁποίους μία ἀνάγκη μιστος πολιτικὴ ἀνύψωσε παρ'
 „ ἀξίαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον. Ἰδὲ τους πῶς δὲν θέλουν
 „ οὐδὲ βῆμα νῦν σπαραξοῦν ἀπὸ τῶν ἰσων τῶν, αἱ δὲ
 „ ἰσοὺν ἐμπροσθέν των προπορευομένην τὴν εὐφωὴν λεί-
 „ ραν. „

Μετὰ τοῦτο στρέφει τὸν λόγον εἰς τὴν μετα-
 βολὴν τῶν πραγμάτων, στρέφει εἰς τὰς νίκας
 τοῦ στόλου μας, καὶ παριστάνων ζωηρότητα τῆς
 ἐν μεσολογίῳ φρενῆς τοὺς θριάμβους τῶν 21
 καὶ 25 τοῦ παρελθόντος, στρέφει τὴν πόλιν ταύ-
 με τὸ ἀπαιτούμενον ἐγκώμιον, λέγων. „ Εἰς
 „ σὲ στρέφω τὸν λόγον μου ἦδη, ὦ Πόλις Ἱερὰ τοῦ Με-
 „ σολογίου. „ Ἱερὰν σὲ ὀνομάζω, καὶ μὲ σέβας βαδίζ-
 „ τας πατὴρ νοερός σήμερον τὸ ἔδαφός σου, συλλογι-
 „ ζόμενος τὰ ἱερὰς καταρθώματα, τὰ ὅποια ἰσάκεις
 „ ἦδη ἐνεργήθησαν εἰς τὴν περιφέρειάν σου. Ἀδύνατος
 „ ἀκόμη καὶ ἀνοχύρωτος ἀντεστάθης πρὸ ἱριῶν χρόνων εἰς
 „ ὀκτώδεκα χιλιάδας Ἀλβανῶν, ἐχόντων ἐπὶ κεφαλῇς τὸν
 „ ἐπιχειρηματιὰν Ὀμέρ Βρυόνην, καὶ ἰδὲς ἐμπροσθέν σου
 „ ἰσά πεσμένα καὶ αἵματοκυλισμένα πτώματα αὐτῶν,
 „ ὅπως αὐθαδίασαντες νῦν σὲ πλησιάζουσιν, ἀντεκρού-
 „ σον ἀπὸ τὰς στιβαρὰς χεῖρας τῶν γενναίων Προ-
 „ μάχων σου. ἡ γὰρ τοῦ Δεκεμβρίου εἶναι ἡμέρα μὲ χρυ-
 „ σὰ καὶ ἀνεξέλιπτα γράμματα εἰς τὰ χρονικά τῆς ἱ-
 „στορίας σου γεγραμμένη. Ὀχυρωθεῖσα μόλις, ἐτρό-
 „ μαξες διὰ μόνης τῆς ἐξωτερικῆς σου ὕψους τὸν ἀγέρω-
 „ χον ἱλασσάμενος τῆς Σκύρας, καὶ τὸν ἔκαμες θεωροῦντα
 „ σὲ μακρόθεν νῦν σὲ νομίσαι ἀπώροτον. Τοιαύτη νο-
 „ μίζομένη καὶ οὐσα ἀληθῶς ἀναψῆς ἐν μᾶλλον τὴν λυσ-
 „ σαν τοῦ ἀνθρωπομόρφου θηρίου Σουλτάνου, ὅστις ἀπὸ
 „ τὸ βάθος τῶν Χαρεμίων του, ὅπου ἡ Ἀσιατικὴ ἡδυ-
 „ πάθεια καὶ βαρβαρὴς ἔχουν στήμενον τὸν θρόνον
 „ των, ὑπέγραψε μὲ τὸ αἷμα τὸν παντελὴ ἐξολοθρευ-
 „ μόν σου. ὅθεν ἐξαντλήσας ὅλας τὰς περισωθεῖσας δυ-
 „ ναμεις του διὰ τὴν ἱελευταίαν φορὰν ἐφέτοι, ἐστείλεν
 „ ἐναντίον σου τὸν φοβερότερον παρὰ πάντας τοὺς προα-
 „ πεσταλμένους Κουταχὴν, ἐπὶ κεφαλῇς ἱριάντα χιλι-
 „ ὁδων Ἀλβανοῦρκων. Ἀλλὰ τί ἐκατόρθωσεν; ὅχι
 „ ἄλλο θεῖαια, παρὰ νῦν δείξῃ τὴν ἀδυναμίαν του προ-
 „ φανεύτερον, καὶ ν' ἀποβάλλῃ πᾶσαν ἐλπίδα μελλού-
 „ σης ἐπιχειρήσεως κατὰ σοῦ.

„ Ἱερὰν σὲ ὀνομάζω, καὶ Ἱερὰ εἶσαι τῷ ὄντι, διό-
 „ τι ἀπὸ τὴν πρώτην ἀφειρητὴν τοῦ παρόντος ἀγώνος

„ ἐμεινεις ἀνεραία καὶ ἀνίκητος, μηδέποτε κατεπατη-
 „ θεῖσαι ἀπὸ τοῦ βεβήλου τῶν βαρβάρων πύδας. Ἱ-
 „ ερὰ εἰς σὲ ὀνομάζω τελοσπάντων, διότι ἡξιώθης νῦν ἔ-
 „ χης ζῶντας μὲν Προμάχους, ἀποθανόντας δὲ ἱερὰ
 „ κειμήλια ἐναποτεθειμένα εἰς τοὺς κόλπους σου τοὺς
 „ μεγαλητέρους ἀνδρας, ὅσοι εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἱστο-
 „ ρίαν διαπρέπουσιν. ἔχεις τὸ σῶμα τοῦ Κυριακούλη
 „ Μαυρομιχάλη, ὅστις ἀρίστευσεν εἰς τὴν περίφημον
 „ μάχην τῆς Σπλάντσας. ἔχεις τὰ λείψανα τοῦ με-
 „ γίστου Στρατηγοῦ, καὶ ἀρίστου ἀνδρὸς τῆς Ἑλλά-
 „δος Μάρκου Μπότσαρη, ὅστις ἐδείχθη καὶ αὐτοῦ
 „ τοῦ Λεωνίδου ὑπέρτερος εἰς τὰς πεδιάδας τοῦ Καρ-
 „ πενσιῶ. ἔχεις τὰ κόκκαλα τοῦ Γερμανοῦ Στρατη-
 „ γοῦ Νορμάνου, ὅχι κατώτερον ἀπὸ τοὺς ἀντόχλους
 „ σου συναγωνισθέντος καὶ παθόντος ὑπὲρ τῆς κοινῆς
 „ ἐλευθερίας. ἐπὶ ταῦτοις φυλάττεις προσέτι εἰς τὰ
 „ σπλάχνα σου καὶ τὰ σπλάχνα τοῦ αἰδίου Λόγου
 „ Βύρωνος, ὁ ὅποιος ἀπὸ μὲ τὴν ποιητικὴν τοῦ ἐναρ-
 „ μόνιον Αὔραν ἐφαλε μακρόθεν τὰ φυσικὰ κάλλη τῆς
 „ Ἑλλάδος, καὶ ἐθρήνησε τὴν δυστυχίαν τῆς, πρὶν
 „ ἀκόμη αὐτὴ σπᾶσθαι τὰς ἀλύσιους τῆς Τυραννίας,
 „ ἦλθεν ἔπειτα νῦν λάβῃ ἐκ τοῦ πλησίον μέρος τοῦ ἐν-
 „ δόξου ἀγώνος τῆς, καὶ ἐν ᾧ, εἰς τὸν κατάλογον αὐ-
 „ τῶν τῶν παλιῶν σου συναριθμηθεῖς εἶχε συλλάβει
 „ τὰ πλέον σωτήρια σχέδια διὰ σὲ, ἡρώαγι ἀπὸ
 „ ἄωρον θάνατον μὲ τὸ γλυκὺ ὄνομα τῆς Ἑλλάδος εἰς
 „ τὰ χεῖλη του. „

Στρέφω μετὰ τοῦτο εἰς τοὺς Πελοποννησί-
 ες, τοὺς ἐπενθυμίζει τὰ κατὰ τὸ πρῶτον, δεύ-
 τερον καὶ τρίτον τῆς ἀνεξαστησίας ἔτος κατορ-
 θώματά των, καὶ καλῶν αὐτοὺς εἰς μίμησιν
 τῶν ἀνδραγαθημάτων τῶν Δυτικοελλαδιτῶν
 τοὺς προτρέπει, λέγων. „ Αἷμα, αἷμα χρειάζε-
 „ ται νῦν χύσῃσι, διὰ νῦν ἐξαγοράσῃσι τὸ αἷμα τό-
 „ σων ἀθῶν νηπιῶν, παρθένων καὶ γυναικῶν, ὅπου
 „ ἔγιναν θῦμα τῆς βαρβαρικῆς ἀγριότητος. Αἷμα,
 „ διὰ νῦν ἐκπλύνῃσι τὸ πατρικὸν ἔδαφός των ἀπὸ τὰς
 „ ἀκαθαρσίας τῶν τεράτων τῆς Ἀφρικῆς, καὶ μὲ τὸ
 „ αἷμα των τελοσπάντων νῦν καταστήσωσιν ἀκλόνητον
 „ καὶ ἀδιάσειστον τὸ μέγα ἔργον τῆς ἀπελευθερώσε-
 „ ως των. „ καὶ οὕτω κάμνει τὸν τελευταῖον
 Ἐπίλογον ἀποτεινόμενος εἰς τοὺς Πελοποννησί-
 ες, κατὰ τὸν ἐφεξῆς τρόπον. „ Μία τοιαύτη
 „ μὲν ἀπόφασις, καὶ ἐνὸς τοιούτου εὐγενοῦς αἰσθή-
 „ματος πραγματικὴ δεῖξις εἰσποροῦν πάλιν εὐθὺς ν'
 „ ἀνακαλέσκει τὴν προτέραν εὐκλείαν σας, καὶ νῦν
 „ σὰς καταστήσαν ἀξίους τῶν ἀμαρτάνων τῆς Δόξης
 „ στεφάνων, μὲ τοὺς ὁποίους τὴν σήμερον κοσμοῦνται
 „ αἱ κεφαλαὶ τῶν συναδελφῶν σας Δυτικοελλαδιτῶν,
 „ καὶ τῶν Ἠρώων Θαλασσιῶν. ἀξίους δὲ καὶ τῆς
 „ ἐλευθερίας, διὰ τὴν ὅποιαν μάχεσθε, καὶ τῆς ὁ-
 „ ποίας τὴν ἀπόλαυσιν ὁ Θεὸς ἀνθεν προκατήγγειλε
 „ διὰ τοσούτων καὶ τηλικούτων τεραστίων. „